

Tämä tiivistelmä sivu perustuu Suomalaisen Tiedeakatemian tietokoosteen Ekologinen kytkeytyvyys ja luonnon monimuotoisuus alueidenkäytön suunnittelussa lukuun 1.

Ekologinen kytkeytyvyys pitää eliölajit hengissä

Ekologinen kytkeytyvyys

Termillä tarkoitetaan luonnonympäristöjen välistä yhteyttä ja lajien mahdollisuuksia liikkua niille sopivien elinympäristöjen välillä.

Kytkeytyvyyden puute johtuu ihmisen maankäytöstä ja elinympäristöjen pirstoutuneisuudesta.

Selittää lajien alueellista ja ajallista kannanvaihtelua.

MIKSI?

Lajien selviytyminen riippuu ekologisesta kytkeytyvyydestä

Ekologinen kytkeytyvyys vaikuttaa yksilöiden siirtymiseen alueelta toiselle, mikä on keskeistä lajien selviytymisen ja geneettisen monimuotoisuuden kannalta.

Kytkeytyvyyden puute voi johtaa lajin lisääntyneeseen kuolleisuuteen. Lisäksi elinympäristöjen pirstoutuminen johtaa siihen, etteivät pienet elinympäristölaikut kykene ylläpitämään kaikkien lajien paikallispopulaatioita.

NYKYTILANNE

Ihmisen toiminta johtaa luontotyyppien katoamiseen

Luontotyyppien esiintymiä on menetetty ihmisen otettua tilaa esimerkiksi asumisen, maa- ja metsätalouden sekä liikenteen tarpeisiin. Jöljellä olevien luontoalueiden ekologinen tila on saattanut heikentyä esimerkiksi saasteiden, melun ja ihmisen läsnäolon aiheuttaman häiriön vuoksi.

Kytkeytyvyyden yksityiskohtainen huomiointi alueidenkäytössä vaatisi merkittäviä paikkatietoaineistoja sekä osaamista ja resursseja analyysien tekoon. Tällaista kattavaa ja ajantasaista tietoa ei Suomen maa-alueilta ole saatavilla.

RATKAISUT

- Negatiivisten lisävaikutusten systemaattinen välttäminen alueidenkäytössä
- Yhtäällä syntyvien luontohaittojen kompensoiminen jossain toisaalla
- Luontotyyppien parhaiden esiintymien suojeleminen
- Elinympäristöjen ennallistaminen
- Ekologisten käytävien perustaminen

